RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 85.298 van 11 februari 2000
in de zaak A. 86.048/VII-19.462.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaten V.-V. DEHIN en G. PAHAUT,
kantoor houdende te LUIK,
rue Sainte-Croix 4

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Moldavische nationaliteit, op 12 augustus 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juni 1999 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 17 maart 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan verzoeker betekend op 17 juni 1999;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 14 december 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 januari 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. HOUTART die, loco Advocaten V.-V. DEHIN en G. PAHAUT verschijnt voor verzoeker, van Adjunct-adviseur P. DE BROCK, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker, van Moldavische nationaliteit, komt in België binnen op 10 januari 1999 en is houder van een Moldavisch nationaal paspoort dat voorzien is van een Schengenvisum, geldig van 4 januari 1999 tot 28 januari 1999. Op 11 januari 1999 verklaart verzoeker zich vluchteling. Tijdens het verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken maakt verzoeker gebruik van het Russisch, met behulp van een tolk.

1.2. Op 17 maart 1999 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 15 juni 1999 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot bevestiging van de voormelde beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 17 maart 1999.

2.

Overwegende dat de tweede verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zich slechts zou opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

3.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde betreft, verzoeker in zijn inleidende akte in een enig middel aanvoert :

> "Attendu que le requérant estime que la décision rendue par le Commissariat Génréral aux Réfugiés et Apatrides contient une illégalité quant aux motifs de fait;

Qu'en effet, l'acte fait mention de contradictions entre d'une part les déclarations que le requérant a faites au service des Affaires Etrangères, et d'autre part celles faites au C.G.R.A.;

Que cependant, la décision litigieuse contient des renseignements inexacts (et) ne correspondant pas à ce qui a été déclaré par le requérant;

Qu'ainsi, l'acte mentionne que le requérant aurait quitté la Moldavie le 8 janvier 1998 pour rejoindre la Belgique, alors qu'il s'agit en fait du 8 janvier 1999;

Que ceci est du reste confirmé par la déclaration de réfugié faite par le requérant dès son arrivée sur notre territoire, soit le 11 janvier 1999;

Qu'en outre le requérant estime que, contrairement à ce qui est affirmé par le C.G.R.A., il n'existe pas de contradictions entre ses déclarations et les documents qu'il a déposés;

Qu'ainsi, il est effectivement rentré en Moldavie au mois d'avril 1998 pour y subir des examens médicaux dans une clinique privée, est ensuite directement ressorti du pays;

Que de la même manière il est rentré à Chisinau le 2 mars précédent pour se faire délivrer un nouveau passeport international;

Qu'à l'exception de ces deux dates, il ne se trouvait pas en Moldavie entre 1996 et la fin de l'année 1998, comme il l'avait du reste déclaré précédemment;

Qu'il y a lieu par conséquent de constater que la décision litigieuse n'a pas tenu compte avec exactitude des déclarations faites par le requérant;

Qu'il y a lieu d'en déduire que le Commissariat Général aux Réfugiés et Apatrides a qualifié de manière inexacte les faits qui ont donné lieu à la décision du 15 juin 1999;

Qu'au vu de ce qui précède, les moyens du requérant appraissent sérieux et de nature à justifier l'annulation de l'acte attaqué";

3.2. Overwegende dat verzoeker in een eerste onderdeel van zijn enig middel aanvoert dat in de weergave van zijn feitenrelaas de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de datum 8 januari 1998 in plaats van 8 januari 1999 zou hebben vermeld;

Overwegende dat de Raad van State, samen met de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, vaststelt dat het om een louter materiële

vergissing gaat, die op geen enkele wijze de bestreden beslissing heeft beïnvloed, noch de draagkracht van de motieven heeft gevitieerd; dat het eerste onderdeel van het enig middel niet ernstig is;

3.3. Overwegende dat verzoeker in het tweede onderdeel van zijn enig middel betoogt dat de door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aangeduide tegenstrijdigheden slechts vermeende tegenstrijdigheden betreffen, daar hij in april 1998 naar Moldavië zou zijn teruggekeerd voor medische onderzoeken in een privé-kliniek en op 2 maart 1998 naar Chisinau zou zijn teruggekeerd om zijn nieuw paspoort af te halen en dat hij, tenzij op voormelde data, niet naar Moldavië is teruggekeerd;

Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker in 1996 naar Oekraïne zou zijn vertrokken en dat hij pas eind 1998 naar Moldavië zou zijn teruggekeerd om daarna naar België te gaan; dat verzoeker verklaarde dat hij slechts twee dagen in Moldavië is geweest en daar enkel zijn oud paspoort heeft ingeruild voor een nieuw; dat echter het door verzoeker neergelegd medisch attest dateert van 4 april 1998 en zijn nieuw internationaal paspoort werd uitgereikt op 2 maart 1998; dat deze gegevens in tegenspraak zijn met de bewering van verzoeker dat hij maar twee dagen in Moldavië verbleef; dat daarenboven verzoeker in zijn inleidende akte geen verklaring geeft voor de door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vastgestelde tegenstrijdigheden in verzoekers relaas betreffende het wedervaren van zijn broer; dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingezaken beweert dat hij, enerzijds, zijn broer sinds diens arrestatie in september 1992 niet meer heeft gezien, maar, anderzijds, een aantal gegevens over de situatie van zijn broer verstrekt; dat, gelet op de

tegenstrijdigheden in het relaas van verzoeker, de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, zonder schending van het redelijkheidsbeginsel en op grond van afdoende en pertinente motieven, kon besluiten tot de onontvankelijkheid van verzoekers asielaanvraag; dat het tweede onderdeel van het enig middel niet ernstig is;

4. Overwegende dat het enig middel in geen van zijn onderdelen ernstig is; dat dienvolgens niet is voldaan aan de eerste van de door artikel 17, §2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State cumulatief opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op elf februari tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

K. VANHOUTTE. **D. MOONS.**